

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 58.

Fjerde Session.

41de Møde.

Firsdagen d. 11te Januar.

(Fortf.)

Ordføreren (Kierkegaard): Ja, da denne Sag skal gøres til Gjenstand for Forhandling, vil jeg blot tillade mig at udhæve det Standpunkt, hvorfra Udvalget har dristet sig til at foreslaae en Forandring af et Udtryk i, hvad der oprindeligt hidrører fra et Ændringsforslag, som paa den høitærede Ministers Anbefaling blev vedtaget ved Sagens 2den Behandling. Vi have ikke betragtet det omhandlede Udtryk fra den almindelige sproglige Side, men fra det særegne Lovsprogs Side. Vi kjende ret godt Udtrykket „Sogneraadet“ i almindelig Tale, men vi troe, at Lovgivningen alene betjener sig af Udtrykket „Sogneforstanderskabet“, og at, naar Talen har været om det i det nærmest foregaaende, saa ingen Misforstaelse kan finde Sted af Ordet „Forstanderskabet“. Den eneste Anledning til, hvad vi her ønske optaget, ligger saaledes i vor Formening, at det dog vel var Lovsproget, der her skulde bruges.

Formanden: Hvis Ingen videre ønsker at ytre sig, kunne vi gaae over til Afstemning. Efter de Vittringer, der ere faldne, vil det vist kunne undgaaes at afstemme det første Ændringsforslag af Udvalget, der sikkert uden Afstemning kan vedtages som en Redaction (Ja! Ja!). Hvad derimod det andet Ændringsforslag til § 2 af Udvalget angaaer, da vil det nu blive at afstemme.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Udvalgets Forslag:

§ 2, sidste Passus i Slutningen, udgaaer Ordet „Sogneraadet“, og indsættes istedetfor samme „Forstanderskabet“.

vedtaget med 35 Stemmer mod 2.

Formanden: Jeg skal derefter sætte det af Udvalget til § 3 stillede Ændringsforslag under Forhandling.

Ordføreren: Det kunde i visse Maader ogsaa synes at være en blot Redaction, hvad her er foreslaaet, nemlig, at der imellem Ordene „udredet“ og „Bidrag“ indskydes „deres“. Det er imidlertid ikke ganske saa; men det er nærmest, for at imødegaae en Mislighed, som det let lader sig tænke kunde opstaae, at Udvalget har tilladt sig at foreslaae dette Ord tilføjet. Det er nemlig vittetligt nok, at der i Henseende til de smaa Bidrag, som kræves af de mindst Bemidlede i Sognet, let i Aarets Løb kan indtræde Banffeligheder, saaledes at, naar Nogen har bidraget det første Kvartal eller det første Halvaar, men, hvad et senere Kvartal eller Halvaar angaaer, staaer til Rest, man da finder Betænkelse ved at inddrive Bidraget ved Lovens Tvang, fordi man indseer, at Vedkommende staaer nærmere ved den Grændse, hvor han kan komme til at fordrø Bidrag end til at yde Bidrag. Og saa kunde der muligens opstaae Spørgsmaal om, hvorvidt det da var Meningen, at den, der havde ydet Bidrag, id est havde begyndt Aaret med at yde Bidrag, men senere hen ikke længere præsterede det, og hvem man fandt det betænkeligt at afstvinge dette lille Bidrag, dog skulde være berettiget til at stemme med ved det Valg, hvorom Paragraphen taler, eller ikke. Udvalget har meent, at det var bedst, at man fik denne Sag bestemt og udtrykkeligt klaret, saa at altsaa Meningen skulde være, at ifkun den, der Aaret igjennem havde ydet sit Bidrag, eller de, der havde ydet deres Bidrag, skulde være berettigede til at deeltage i Valget.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, freds man til Afstemning, hvorved